

den Skole, hvori Drengen gik. Skoleinspektør Bohr udtaler i en Erklæring af 8. Januar 1906, at han „maatte anse det for nødvendigt, at han blev fjernet fra Hjemmet og København og blev anbragt til Opdragelse under kyndig Ledelse, da det ellers maatte befrygtes, at han gik helt til Grunde.“

„Jeg skal hertil føje“ — skriver Hr. Bohr — „en indstændig Anmodning om, at Drengen uden Ophold maa blive fjernet fra Skolen, og saaledes fra Omgangen med Kammeraterne. Jeg har i fortrolig Samtale med enkelte af dem faaet det bestemte Indtryk, at han gerne praler af sine natlige Bedrifter, sit Billardspil hele Natten igennem med stort Pengeudbytte, sin projekterede Rejse paa Landet med nogle „Piger“ fra et Hus, hvor hans Moder er „Vaager“, hvorledes han har byttet en stor Pengeseddel paa flere Hundrede Kroner for disse „Piger“ og derfor faaet 10 Kr. osv., og det vil neppe undgaas, at han, som i legemlig Udvikling og i Erfaring i kønslige Forhold er saa langt forud for sine Skolekammerater, ved sin daglige Samværen med dem vil faa en højst skadelig og ødelæggende Indflydelse paa deres rolige og sunde Udvikling.“

Maa jeg her indskyde en Bemærkning om, at det ærede Medlem jo baade i sin ene Tale og i sin anden Tale med stor Styrke krævede, at Børnene ikke skulde undervises paa Opdragelsesanstalterne, de skulde gaa og faa deres Lærdom i de almindelige Kommuneskoler. Hvorledes kan det ærede Medlem kræve det, hvor der er Tale om Børn, som Lærerne og Inspektøren i vedkommende Kommuneskole ikke ville have i Skolen, fordi de fordærve de andre Dreng? Hvorledes kan det ærede Medlem kræve, at naar disse Dreng kommer paa Opdragelsesanstalter, skulde de ikke undervises der, men gaa i Kommuneskolen i Nærheden, — for at de kunne fordærve nogle Dreng der? Denne ene lille Ting viser, tror jeg tilfulde, foruden saa uhyre meget andet, hvor let og overfladisk det ærede Medlem er gaaet hen over den Ting, og hvor ringe Ulejlighed han har gjort sig med at tænke over Konsekvenserne af de Krav og de Forslag, han stiller, og de Handlinger, han udfører. —

Skoleinspektøren føjer til: „Jeg anser derfor Drengens Fjernelse uden Ophold som nødvendig, baade af Hensyn til ham selv og til de andre Børn.“ Saa kom han under Værgeraadet og blev anbragt paa „Landerupgaard“. Der var han nogen

Tid, men løb saa bort derfra og kom tilbage til København. Moderen, der altid har forkælet ham og aldrig har kunnet holde Styr paa ham, gav ham Penge, saa at han kunde komme til Hamborg, hvorfra han fik Hyre med et Skib. Med dette Skib havnede han i Sverige, hvorfra han, formodentlig som erhvervsløs, blev sendt tilbage til Danmark og kom igen til „Landerupgaard“. Om dette skriver saa Inspektør Møller paa „Landerupgaard“ under den 16de December 1907: „Efter Ankomsten hertil angav han at være syg og bad om at blive undersøgt af en Læge, og det viste sig da, at han led af en slem Sygdom, som han forklarede at have faaet ved Samleje med en Kvinde i Hamborg, hvorefter han blev indlagt paa Kolding Sygehus for at blive helbredet, og hvor han endnu er henliggende.“

Det var den 16de December 1907, hvor denne Dreng altsaa var henved 16 Aar gammel. Da dette er et Brev, som Forstander Møller har sendt til Overværgeraadet, er det ganske naturligt og kan paa ingen Maade anvendes som en Anke mod Overinspektør Brun, at denne, da han af Drengens Familie blev spurgt, hvordan det gik med Drengen, har givet det Svar, der er i Overensstemmelse med den Efterretning, der var indløben fra Forstanderen for „Landerupgaard“: Drengen ligger paa Sygehuset for venerisk Sygdom. Det er noget ganske andet, at det bag efter viser sig, at Drengen og maaske ogsaa Lægen, der først har set paa ham, have taget fejl, og at det er en anden Sygdom i de Regioner, som han led af, men som han selv har gaaet og troet, at han har faaet ved Samleje med en Kvinde i Hamborg.

Og saa kommer det ærede Medlem her og fortæller med stærkt rystende Stemme og den største Vrede og Bitterhed, at paa den Maade behandler Overinspektør Brun Drengene, at han rolig ødelægger deres gode Navn og Rygte.

Da jeg havde paavist, hvorledes det ærede Medlem havde været upaalidelig i sit Referat af Samtalen med Godsejer Ebbensgaard, sagde det ærede Medlem, at der tillagde jeg ham noget, han slet ikke havde sagt.

Jeg vil nu bede ærede Medlemmer, som interessere sig for den Slags sammenlignende Virksomhed, at sammenligne Rigsdagstidenden, saa ville De se, at det passer meget nøje, hvad jeg har anført. Det ærede Medlem sagde, at det, han havde lovet Ebbensgaard, var, at der ikke skulde blive skrevet eller talt mere om